

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 24 kwietnia 2024 r.

Poz. 2188

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.155.2024 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 19 kwietnia 2024 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023r. poz. 40 ze zm.)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Jaworniku Polskim Nr 671/LXXV/2024 z dnia 1 marca 2024r. w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Jawornik Polski w części dotyczącej: § 4 ust. 1, § 5 ust. 1 w zakresie zapisu: „wyłącznie na własnej nieruchomości” i ust. 2 w zakresie zapisów: „mechanicznych”, „wyłącznie w zakresie obejmującym naprawy własnych pojazdów mechanicznych oraz”, § 6 ust. 2 w zakresie zapisu: „Worki i pojemniki powinny być oznaczone odpowiednim napisem i kolorystyką.” i ust. 4 załącznika do ww. uchwały

Uzasadnienie

Rada Miejska w Jaworniku Polskim na sesji w dniu 1 marca 2024r. podjęła uchwałę Nr 671/LXXV/2024 w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Jawornik Polski. W załączniku do ww. uchwały Rada ustaliła treść Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Jawornik Polski zwanym dalej „Regulaminem”.

Przedmiotowa uchwała została doręczona Wojewodzie Podkarpackiemu w dniu 20 marca 2024r. Badając niniejszy akt organ nadzoru stwierdził, że część regulacji Regulaminu narusza obowiązujące przepisy prawa i w dniu 5 kwietnia 2024r. zostało wszczęte postępowanie nadzorcze.

Materialnoprawną podstawę analizowanej uchwały stanowią przepisy ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2024r. poz. 399) zwanej dalej „ustawą”. Stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, który jest aktem prawa miejscowego. Zgodnie zaś z ustępem 2 powołanego artykułu, regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. I tak, w myśl tego przepisu regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1) wymagań w zakresie:

- a) selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych obejmującego co najmniej: papier, metale, tworzywa sztuczne, szkło, odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady,

- b) selektywnego zbierania odpadów komunalnych prowadzonego przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych w sposób umożliwiający łatwy dostęp dla wszystkich mieszkańców gminy, które zapewniają przyjmowanie co najmniej odpadów komunalnych: wymienionych w lit. a, odpadów niebezpiecznych, przeterminowanych leków i chemikaliów, odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych, które powstały w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon oraz odpadów tekstyliów i odzieży, a także odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych,
 - c) uprzątkowania błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,
 - d) mycia i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;
- 2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników lub worków, przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości, w tym na terenach przeznaczonych do użytku publicznego oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i worków oraz utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:
- a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,
 - b) liczby osób korzystających z tych pojemników lub worków;
- 2a) utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów;
- 3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
- 4) (uchylony);
- 5) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;
- 6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;
- 7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;
- 8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

Przytoczony przepis art. 4 ust. 1 i ust. 2 stanowi delegację ustawową dla wydania aktu prawa niższej rangi, ściśle określając zakres spraw, które mogą być przedmiotem unormowania uchwały rady gminy. Z jednej strony, nie daje on zatem radzie gminy prawa ani do stanowienia aktów prawa miejscowego regulujących zagadnienia inne niż wymienione w tym przepisie, ani podejmowania regulacji w inny sposób niż wskazany przez ustawodawcę, gdyż oznaczałoby to wykroczenie poza zakres delegacji ustawowej. Konieczność uszczegółowienia ogólnych zapisów ustawowych nie może prowadzić do objęcia regulacją podstawową kwestii, do których upoważnienia wynikającego z przepisów ustawy organ gminy nie posiada (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 listopada 2012r. sygn. akt II OSK 2012/12).

Z drugiej strony, regulacja art. 4 ust. 2 ustawy ma charakter wyczerpujący, tj. uchwalając na jej podstawie regulamin utrzymania czystości i porządku, rada gminy powinna zawrzeć w nim postanowienia odnoszące się do wszystkich enumeratywnie wymienionych w ustawie zagadnień (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 3 października 2013r. sygn. akt IV SA/Po 507/13). Brak w regulaminie któregoś z wyszczególnionych ustawowo obowiązkowych elementów, podobnie jak i zamieszczenie postanowień wykraczających poza treść przepisu upoważniającego, stanowi istotne naruszenie prawa, przy czym niewyczerpanie zakresu przedmiotowego określonego w art. 4 ust. 2 ustawy skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności całej uchwały.

W § 4 ust. 1 Regulaminu Rada Miejska wprowadziła następujący zapis: „Właściciele nieruchomości położonych wzdłuż chodników zobowiązani są do uprzątkowania błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z tych chodników.”

Zdaniem organu nadzoru obowiązkiem Rady było uregulowanie kwestii uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego, o której mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy, co również zostało przewidziane w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. c Rozdział 1 Regulaminu pn. Postanowienia ogólne. W tym miejscu należy zauważyć, że obowiązki właścicieli nieruchomości dotyczące uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z dróg dla pieszych położonych wzdłuż nieruchomości zostały już uregulowane przez ustawodawcę w treści art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy. Z przepisu tego wynika, że właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z dróg dla pieszych położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taką drogę uznaje się wydzieloną część drogi publicznej przeznaczoną do ruchu pieszych położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości; właściciel nieruchomości nie jest obowiązany do uprzątnięcia drogi dla pieszych, na której jest dopuszczony płatny postój lub parkowanie pojazdów samochodowych. Zgodnie zaś z art. 5 ust. 4 ustawy obowiązki utrzymania czystości i porządku na drogach publicznych należą do zarządu drogi. Do obowiązków zarządu drogi należą także: pozbycie się błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń uprzątniętych z dróg dla pieszych przez właścicieli nieruchomości przyległych do drogi publicznej (art. 5 ust. 4 pkt 2 ustawy), uprzątnięcie i pozbycie się błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z dróg dla pieszych, jeżeli zarząd drogi pobiera opłaty z tytułu postoju lub parkowania pojazdów samochodowych na takiej drodze dla pieszych (art. 5 ust. 4 pkt 3 ustawy). Natomiast, jeżeli opłaty z tytułu postoju lub parkowania pojazdów samochodowych na drodze dla pieszych pobiera gmina, to uprzątnięcie i pozbycie się błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z dróg dla pieszych jest obowiązkiem gminy (art. 5 ust. 5 ustawy).

To zatem sam ustawodawca uregulował kwestie dotyczące obowiązków w zakresie utrzymania czystości i porządku na drogach dla pieszych położonych wzdłuż nieruchomości, w tym uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z dróg dla pieszych położonych wzdłuż nieruchomości. Natomiast zadaniem rady gminy, realizującej upoważnienie z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy, jest określenie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczących wymagań w zakresie uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego, przy czym przez taką nieruchomość należy rozumieć nieruchomość należącą do danego właściciela - w części służącej do użytku publicznego (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 14 sierpnia 2019 r. sygn. akt IV SA/Po 365/19). W odróżnieniu od cytowanego wyżej przepisu art. 5 ustawy, delegacja zawarta w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy dotyczy jedynie nieruchomości danego właściciela (w części służącej do użytku publicznego), a już nie położonej wzdłuż takiej nieruchomości drogi dla pieszych. Części nieruchomości służące do użytku publicznego to tereny w obrębie danej nieruchomości, które służą do wspólnego korzystania, np. ścieżki, dojścia, dojazdy, wewnętrzne drogi osiedlowe, drogi wewnątrzzakładowe, boiska (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 26 kwietnia 2022r. sygn. akt II SA/Ke 156/22).

W świetle powyższego, stwierdzić należy, że oceniany zapis § 4 ust. 1 Regulaminu w sposób niedopuszczalny wkracza w materię unormowaną ustawowo, a nadto stanowi niedozwoloną modyfikację przepisu rangi ustawowej, co stanowi istotne naruszenie prawa (aktualnie ustawa nie posługuje się już terminem „chodnik”, tylko „droga dla pieszych”).

W § 5 ust. 1 Regulaminu Rada Miejska ustaliła, że mycie pojazdów samochodowych poza myjniami może odbywać się wyłącznie na własnej nieruchomości oraz określiła warunki w tym zakresie. Z kolei w § 5 ust. 2 Regulaminu, regulując kwestie wymagań w odniesieniu do napraw pojazdów samochodowych, Rada umożliwiła prowadzenie napraw pojazdów „mechanicznych” wyłącznie w zakresie obejmującym naprawy własnych pojazdów mechanicznych.

Zdaniem organu nadzoru zapisy § 5 ust. 1 Regulaminu dotyczące mycia pojazdów samochodowych cyt.: „wyłącznie na własnej nieruchomości”, a także ust. 2 „wyłącznie w zakresie obejmującym naprawy własnych pojazdów mechanicznych” wykraczają poza delegację ustawową zawartą w art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. d, gdyż organ stanowiący nie jest uprawniony do wskazywania miejsc, w których można myć te pojazdy i zawężenia możliwości ich napraw do własnych pojazdów. Podkreślenia wymaga przy tym, iż na podstawie art. 4 ustawy 2 pkt lit. d ustawy organ stanowiący został upoważniony wyłącznie określenia wymogów dopuszczalności mycia i napraw pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi, mających na celu zapewnienie ochrony środowiska i ludzi przed zanieczyszczeniem lub uciążliwościami stwarzanymi na skutek wykonywania czynności. Przytoczone zapisy ingerują również w prawa podmiotowe jednostki, w tym prawo własności. Jednocześnie konieczne jest zakwestionowanie w ust. 2 § 5 Regulaminu zwrotu: „mechanicznych”,

ponieważ posłużenie się przez Radę tym pojęciem w odniesieniu do pojazdów stanowi modyfikację ww. przepisu art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. d ustawy, w którym mowa jest o pojazdach samochodowych.

Za wykraczające poza zakres upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy uznać należy także postanowienie § 6 ust. 2 Regulaminu (wstęp do wyliczenia), zgodnie z którym: „Worki i pojemniki powinny być oznaczone odpowiednim napisem i kolorystyką.” i § 6 ust. 4 o treści: „Worki powinny być trwale i czytelnie oznakowane rodzajem odpadów, jakie mają być do nich zbierane.” Albowiem kwestie związane ze sposobem selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów, w tym kolorystyką oraz oznaczenia worków i pojemników na odpady reguluje rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 10 maja 2021r. w sprawie sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów (Dz. U. poz. 906), wydane na podstawie art. 4a ust. 1 ustawy. Zatem Rada nie posiada kompetencji do nakładania w Regulaminie na adresatów uchwały obowiązków, które wynikają z przepisów ww. rozporządzenia w zakresie sposobu oznaczania odpowiednim kolorem i rodzajem odpadów, jakie mają być do nich zbierane. Tym samym Rada normując ww. kwestie, naruszyła istotnie prawo.

Ponadto organ nadzoru wskazuje również na inne uchybienia w przedmiotowym Regulaminie, i tak w § 10 ust. 1 w Rozdziale 4 pn. Częstotliwość i sposoby pozbywania się odpadów komunalnych Rada niewłaściwie posłużyła się terminem „odbior” odpadów komunalnych zamiast terminem „pozbywanie się” tych odpadów, zaś w innych regulacjach Rozdziału 4, np. w § 11 prawidłowo nałożyła obowiązek pozbywania się odpadów komunalnych. Tymczasem w myśl przytoczonego wyżej art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy obowiązkiem rady było ustalenie wymagań w zakresie częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego, a nie odbioru, co jest przedmiotem uchwały podejmowanej na podstawie art. 6r ust. 3b ustawy. W dalszej kolejności organ nadzoru zauważa, iż wprowadzona w § 10 ust. 1 pkt 1 lit. e i lit. b (powinno być lit. f) Regulaminu częstotliwość odbioru bioodpadów i odpadów zmieszanych nie wskazuje jakiej zabudowy oraz jakiej części gminy ona dotyczy. Zgodnie z art. 6r ust. 3b dopuszcza się zróżnicowanie częstotliwości odbierania odpadów, w szczególności w zależności od ilości wytwarzanych odpadów i ich rodzajów, z tym że w okresie od kwietnia do października częstotliwość odbierania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz bioodpadów stanowiących odpady komunalne nie może być rzadsza niż raz na tydzień z budynków wielolokalowych i nie rzadsza niż raz na dwa tygodnie z budynków mieszkalnych jednorodzinnych, z wyłączeniem gmin wiejskich oraz części wiejskiej gmin miejsko-wiejskich, w przypadku których częstotliwość odbierania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz bioodpadów stanowiących odpady komunalne może być rzadsza. Zatem regulacja § 10 Regulaminu w odniesieniu do bioodpadów i odpadów zmieszanych winna być uwzględniać także przepis art. 6r ust. 3b ustawy dotyczący określonej tam częstotliwości odbierania tych odpadów z budynków wielolokalowych w części miejskiej gminy miejsko-wiejskiej, gdyż Jawornik Polski aktualnie ma status gminy miejsko-wiejskiej.

Poza tym, w Regulaminie błędnie określono nazwy niektórych frakcji odpadów. W § 1 ust. 1 pkt 1 lit. B i § 3 ust. 2 wprowadzono frakcję odpadów budowlanych i rozbiórkowych, zaś w § 11 ust. 6 - frakcję pn. „gruz budowlany i rozbiórkowy”. Tymczasem przepis art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy z dniem 1 stycznia 2022r. został zmieniony w ten sposób, że frakcja tych odpadów brzmi następująco: „odpady budowlane i rozbiórkowe z gospodarstw domowych” (ustawa z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw - Dz. U. z 2021r. poz. 2151). Zaznaczenia przy tym wymaga, iż zmianie uległa również definicja odpadów komunalnych określona w ustawie z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz. U. z 2023r. poz. 1587 ze zm.), w szczególności art. 3 ust. 2 pkt 7. Aktualnie w pojęciu tym nie mieszczą się odpady budowlane i rozbiórkowe. Jednocześnie ustawodawca wprowadził w art. 3 ust. 1 pkt 6a pojęcie „odpadów budowlanych i rozbiórkowych”, zgodnie z którym rozumie się przez to odpady powstałe podczas robót budowlanych. W § 3 ust. 1 pkt 6 Regulaminu frakcja odpadów: „odpady komunalne ulegające biodegradacji w tym odpady zielone” powinna brzmieć: „bioodpady”, bowiem ustawa nie posługuje się terminem „odpady zielone” tylko terminem „bioodpady”.

Z kolei w § 13 ust. 2 pkt 4 Regulaminu mowa jest o kompostowaniu frakcji odpadów: „odpady ogrodowe oraz kuchenne”, lecz nie ma takiej frakcji w ustawie. Należy dodać, że również w ustawie o odpadach nie ma już definicji „odpadów zielonych”, gdyż przepis art. 3 ust. 1 pkt 12 został uchylony na mocy art. 6 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 19 lipca 2019r. (Dz. U. z 2019r. poz. 1579) zmieniającej niniejszą ustawę z dniem 30 czerwca 2021r. Jednocześnie w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach wprowadzono pojęcie bioodpadów, w myśl którego rozumie się to ulegające biodegradacji odpady z ogrodów i parków, odpady żywności i kuchenne z gospodarstw domowych, gastronomii, w tym restauracji, stołówek oraz zakładów zbiorowego żywienia, biur, hurtowni i jednostek handlu detalicznego, a także podobne odpady z zakładów produkujących lub

wprowadzających do obrotu żywność. W § 11 ust. 1 pkt 1 Regulaminu frakcja odpadów „odpady wielomateriałowe” powinna brzmieć „odpady opakowaniowe wielomateriałowe”.

Odnosząc się do wskazanych wyżej naruszeń prawa należy mieć na uwadze fakt, że stosownie do treści Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Przepis ten określa zasadę legalizmu wyrażającą zakaz domniemania kompetencji organów władzy publicznej w ich działalności prawodawczej. Wszelkie działania organów władzy publicznej powinny być zatem oparte na wyraźnej normie kompetencyjnej.

W państwie demokratycznym w którym rządzi prawo, normy prawne muszą określać kompetencje, zadania i tryb postępowania organów administracji publicznej, wyznaczając tym samym granice ich aktywności. Organ stanowiący realizując kompetencję musi zatem ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym, a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenia prawa. W doktrynie i w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Powinny być one interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wprowadzania kompetencji organu w drodze analogii.

Przepisy aktów prawa miejscowego winny być uchwalone zgodnie z zasadami określonymi w załączniku do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Przepis § 118 załącznika zawiera czytelnie sformułowany zapis, że w uchwale nie powtarza się przepisów ustaw oraz innych aktów normatywnych. Na mocy § 143 załącznika wskazane zasady znajdują zastosowanie również przy stanowieniu aktów prawa miejscowego. W orzecznictwie sądowo-administracyjnym utrwalone jest stanowisko, że powtórzenie regulacji ustawowych bądź ich modyfikacja oraz uzupełnienie przez przepisy stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego jest niezgodne z zasadami legislacji i stanowi wykroczenie poza zakres ustawowego upoważnienia. Uchwała rady gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna w całości lub w części. Zawsze bowiem, tego rodzaju powtórzenie jest normatywnie zbędne, gdyż powtarzany przepis już obowiązuje. Jest też dezinformujące, bowiem trzeba liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy.

Rada Miejska w Jaworniku Polskim, podejmując przedmiotową uchwałę w dniu 1 marca 2024r. - tj. po upływie terminu, o którym mowa w art. 15 ustawy nowelizującej z dnia 17 listopada 2021r. winna dostosować treść uchwalanego regulaminu do wytycznych zawartych w upoważnieniu z art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach - w jego aktualnym brzmieniu - w tym zwłaszcza z wykorzystaniem pojęć i definicji jakimi posłużył się ustawodawca formułując treść wskazanego upoważnienia.

Stwierdzone przez organ nadzoru uchybienia należało zakwalifikować jako istotne naruszenia prawa, a to w szczególności art. 4 ust. 1 i ust. 2, art. 5 ust. 1 pkt 4, ust. 4 i ust. 5 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, skutkujące stwierdzeniem nieważności załącznika do uchwały Rady Miejskiej w Jaworniku Polskim Nr 671/LXXV/2024 w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Jawornik Polski w części wskazanej na wstępie.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

Małgorzata Wąsacz
Zastępca Dyrektora Wydziału Prawnego i Nadzoru